

योएलचे पुस्तक आणि लाओडिकीयेची सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक अडतीस

Jeff Pippenger
2026-01-30

क्रमांक अडतीस

स्वर्गीय भाकराची परीक्षा ही येशूच्या दिवसांत शिष्यत्वाची ओमेगा परीक्षा होती, आणि ती प्राचीन इस्राएलच्या कराराच्या इतिहासातील अल्फामध्ये दर्शविलेल्या मन्ना-परीक्षेच्या संबंधानेही ओमेगा होती. आरंभ मन्ना होता; अंत स्वर्गीय भाकर होता. ओमेगा नेहमीच सर्वांत मोठा असतो; म्हणून शिष्यांच्या सर्वांत मोठ्या परित्यागाने कफर्नहूम हे ख्रिस्ताच्या इतिहासात आणि शिष्यत्वाच्या परीक्षेत ओमेगा ठरते.

मग येशू आपल्या शिष्यांना म्हणाला, “जर कोणी माझ्या मागे यावयाचे असेल, तर त्याने स्वतःचा त्याग करावा, आपला क्रूस उचलावा, आणि माझ्या मागे यावे. कारण जो कोणी आपले जीवन वाचवू पाहील तो ते गमावील; आणि जो कोणी माझ्यासाठी आपले जीवन गमावील तो ते मिळवील. मनुष्याने संपूर्ण जग मिळविले, तरी आपल्या आत्म्याचे नुकसान झाले, तर त्याला काय लाभ? किंवा मनुष्य आपल्या आत्म्याच्या बदल्यात काय देईल? कारण मनुष्याचा पुत्र आपल्या पित्याच्या गौरवाने आपल्या देवदूतांसह येईल; आणि तेव्हा तो प्रत्येक मनुष्याला त्याच्या कर्माप्रमाणे प्रतिफळ देईल. खरोखर मी तुम्हांला सांगतो, येथे उभे असलेल्यांपैकी काही असे आहेत की ते मनुष्याच्या पुत्राला त्याच्या राज्यात येताना पाहेपर्यंत मृत्यूचा स्वाद चाखणार नाहीत.” मत्तय 16:24-28.

कफर्नहूम ही एक ओमेगा चाचणी आहे. कफर्नहूम येथील चाचणी ही दहा कुमारींच्या दृष्टान्तातील तेलाची चाचणी आहे; ती मध्यरात्रीच्या आरोळीपासून आरंभ होते, आणि अशा कालखंडाची सुरुवात करते ज्यात मूर्ख कुमारींना आपणाजवळ तेल नाही हे ओळखता येते. त्यानंतर, योहान 6:66 मधील कफर्नहूम येथील संकटात जसे दर्शविले आहे तसे, रविवारच्या कायद्याच्या बंद होत चाललेल्या दाराजवळ पोहोचत असताना त्या घाबरू लागतात. भविष्यसूचक अर्थाने त्या “लज्जित” आहेत.

पहा, परमेश्वर प्रभु म्हणतो, असे दिवस येत आहेत की मी देशात दुष्काळ पाठवीन; तो भाकराचा दुष्काळ नसेल, किंवा पाण्याची तहान नसेल, तर परमेश्वराचे वचन ऐकण्याचा दुष्काळ असेल. आणि ते एका समुद्रापासून दुसऱ्या समुद्रापर्यंत, आणि उत्तरेकडून पूर्वेकडेपर्यंत, परमेश्वराचे वचन शोधण्यासाठी इकडून तिकडे भटकतील, धावाधाव करतील, पण ते त्यांना सापडणार नाही. त्या दिवशी सुंदर कुमारिका आणि तरुण तहानेने क्षीण होतील. जे सामरियाच्या पापाची शपथ घेतात, आणि म्हणतात, हे दाना, तुझा देव जिवंत आहे; आणि, बिअरशेबेचा मार्ग जिवंत आहे; तेही पडतील, आणि पुन्हा कधीच उठणार नाहीत. आमोस 8:11-14.

कफर्नहूम येथील ओमेगा चाचणी २०२४ च्या पाया घालणाऱ्या चाचणीनंतर येणाऱ्या ओमेगा चाचणीचे प्रतिरूप ठरते. ओमेगा चाचणी ही ती जागा आहे जिथे वधूला रविवारीच्या कायद्यापूर्वीच मुद्रांकित केले जाते. तेथेच विभाजन कायमचे अंतिम केले जाते; कारण एकदा ती शुद्ध झाली की, यरुशलेममधून पुढे कधीही परके (जातीचे लोक) चालत जाणार नाहीत.

परमेश्वर सियोनमधून गर्जना करील, आणि यरुशलेममधून आपला आवाज उच्चारील; आणि आकाश व पृथ्वी हादरतील; परंतु परमेश्वर आपल्या लोकांचा आश्रय व इस्राएलच्या संततीचे बळ होईल. तेव्हा तुम्ही जाणाल की मी परमेश्वर तुमचा देव आहे, जो सियोनमध्ये, माझ्या पवित्र पर्वतावर, वास करीत आहे; मग यरुशलेम पवित्र होईल, आणि तिच्यामधून परके पुन्हा कधीही जाणार नाहीत.

आणि त्या दिवशी असे घडून येईल की, पर्वतांतून नव्या द्राक्षारसाचे थेंब झरतील, आणि डोंगर दूधाने प्रवाहित होतील, आणि यहूदाच्या सर्व नद्या पाण्याने वाहतील; आणि परमेश्वराच्या घरातून एक झरा निघेल, आणि शिक्तीमच्या खोऱ्याला पाणी देईल.

मिसर उजाड होईल, आणि एदोम ओसाड अरण्य होईल, कारण त्यांनी यहूदाच्या संततीवर अत्याचार केला आहे, कारण त्यांनी त्यांच्या देशात निरपराध रक्त सांडले आहे. पण यहूदा सदैव वस्ती करील, आणि यरुशलेम पिढ्यानपिढ्या टिकून राहील. कारण जे त्यांचे रक्त मी शुद्ध केले नव्हते ते मी शुद्ध करीन; कारण परमेश्वर सियोनमध्ये वास करतो. योएल 3:16-21.

झकर्या अध्याय तीनामध्ये दर्शविलेल्या अन्वेषणीय न्यायाच्या अंतिम घडामोडींमध्ये यरुशलेम पापापासून शुद्ध केली जाते; तेथेच घाणेरड्या लाओदीकीया वस्त्राच्या जागी यहोशवाला शुभ्र तागाचे फिलादेल्फिया वस्त्र देण्यात येते. “मग यरुशलेम पवित्र होईल, आणि परके तिच्यामधून यापुढे कधीही जाणार नाहीत,” कारण गहू कोंड्यापासून वेगळा करून पहिल्या फळांच्या अर्पणाप्रमाणे एकत्र करण्यात आला आहे. हे ओमेगा परीक्षेमध्ये घडते, आणि तेव्हा घडते जेव्हा स्वर्गाच्या खिडक्या उघडल्या जातात, आणि येशू रत्ने पेटीत टाकून जगाला म्हणतो, “या आणि पाहा.” “या आणि पाहा” माझ्या राज्याचा ध्वज, माझी वधू, प्राचीन दिवसांप्रमाणे लेवींतील माझे अर्पण. “या आणि पाहा” माझे मंदिर, रत्नांनी भरलेली माझी पेटी—ज्यातील प्रत्येक गौरवाच्या राज्याच्या मुकुटाचा एक भाग होण्यासाठी सिद्ध केलेला आहे.

२०२४ सालची मूलभूत अल्फा परीक्षा, मंदिरातील ओमेगा परीक्षेकडे नेते. ओमेगा परीक्षा तेव्हा घडते, जेव्हा स्वर्गाच्या खिडक्या उघडल्या जातात; आणि तोच तो काळ असतो, जेव्हा वधू स्वतःला सिद्ध करते. मूर्ख कुमारी आणि त्यांचा खोटा ‘शांती व सुरक्षितता’ असा उत्तरवृष्टीचा संदेश, उघड्या खिडक्यांतून वाऱ्याद्वारे बाहेर उडविला जातो; कारण या इतिहासाचा संदेश पूर्ववाऱ्याचा संदेश आहे. हा संदेश यशयाचा थांबवून धरलेला प्रचंड वारा आहे, पूर्ववाऱ्याच्या दिवशी; तोच योहानाचे चार वारे आहेत, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारोंच्या शिक्कामोर्तबाच्या काळात रोखून धरलेले आहेत.

“दूत चार वारे धरून ठेवत आहेत; ती एका संतप्त घोड्याप्रमाणे दर्शविली गेली आहेत, जो बंधनातून सुटून संपूर्ण पृथ्वीच्या पृष्ठभागावर झेपावण्यास धडपडत आहे आणि आपल्या मार्गात विनाश व मृत्यू वाहून नेत आहे.”

“अनंतकाळच्या जगाच्या अगदी उंबरठ्यावर असताना आपण झोपून राहावे काय? आपण जड, थंड आणि मृतवत असावे काय? अहो, आपल्या मंडळ्यांमध्ये देवाचा आत्मा आणि श्वास त्याच्या लोकांत फुंकला जावा, म्हणजे ते आपल्या पायांवर उभे राहून जिवंत होतील.” Manuscript Releases, volume 20, 217.

जे इस्लामच्या पूर्ववाऱ्याच्या त्या संदेशास नाकारणारे आहेत, ते त्याच वाऱ्याद्वारे—जो त्यांच्या बंडखोरीचेच प्रतीक आहे—खिडकीबाहेर उडविले जातात. भ्रमाचा कचरा त्या मूर्ख वर्गास सदैव चिकटलेला असतो, ज्यांच्याकडे तेल नाही. एप्रैम पुन्हा आपल्या मूर्तींशी जुळून गेला आहे. त्यांनी शिक्कामोर्तबाच्या काळातील ज्ञानवृद्धी आणि तिचा तिसऱ्या हायेच्या इस्लामाशी असलेला संबंध नाकारला. देव त्यांच्या बनावट उत्तरवर्षावाच्या संदेशाचे वैभव “लज्जेत” परिवर्तित करील.

माझे लोक ज्ञानाच्या अभावामुळे नष्ट झाले आहेत; कारण तू ज्ञान नाकारले आहेस, म्हणून मीही तुला नाकारीन, म्हणजे तू माझ्यासाठी याजक राहणार नाहीस; आणि तू आपल्या देवाचा नियम विसरला आहेस, म्हणून मीही तुझ्या संततीला विसरेन.

जसे ते वाढले, तसे त्यांनी माझ्याविरुद्ध पाप केले; म्हणून मी त्यांचा गौरव लज्जेत परिवर्तित करीन. ते माझ्या लोकांचे पाप गिळून टाकतात, आणि त्यांच्या अधर्मावर आपले मन लावतात. आणि जसे लोक, तसे याजक; आणि मी त्यांच्या चालचलणुकीबद्दल त्यांना शिक्षा करीन, आणि त्यांच्या कृत्यांचे फळ त्यांना देईन. कारण ते खातील, तरी तृप्त होणार नाहीत; ते व्यभिचार करतील, तरी वाढणार नाहीत; कारण त्यांनी परमेश्वराकडे लक्ष

देणे सोडून दिले आहे. व्यभिचार, द्राक्षारस आणि नवा द्राक्षारस हृदय हरपून टाकतात. माझे लोक आपल्या लाकडी मूर्तीकडे सल्ला मागतात, आणि त्यांची काठी त्यांना जाहीर करते; कारण व्यभिचाराच्या आत्म्याने त्यांना भरकटविले आहे, आणि त्यांनी आपल्या देवापासून दूर जाऊन व्यभिचार केला आहे. ते डोंगरांच्या शिखरांवर यज्ञ करतात, आणि टेकड्यांवर, ओक, पॉपलर व एल्म यांच्या खाली धूप जाळतात, कारण त्यांची सावली चांगली असते; म्हणून तुमच्या कन्या व्यभिचार करतील, आणि तुमच्या सुना व्यभिचारिणी ठरतील. तुमच्या कन्या व्यभिचार करतात तेव्हा, किंवा तुमच्या सुना व्यभिचार करतात तेव्हा, मी त्यांना शिक्षा करणार नाही; कारण पुरुष स्वतः वेश्यांबरोबर दूर जाऊन राहतात, आणि गणिकांबरोबर यज्ञ करतात; म्हणून जो लोकसमूह समजून घेत नाही तो नाश पावेल.

इस्राएला, तू जरी व्यभिचार करीत असलास, तरी यहुदाने अपराध करू नये; आणि तुम्ही गिलगालास जाऊ नका, बेथावेनासही वर जाऊ नका, आणि “परमेश्वर जिवंत आहे” अशी शपथ वाहू नका. कारण इस्राएल हट्टी कालवडीप्रमाणे मागे सरकत आहे; आता परमेश्वर त्यांना विस्तीर्ण ठिकाणी कोकराप्रमाणे चारेले.

एफ्राईम मूर्तींशी जखडला गेला आहे; त्याला एकटे सोडा.

त्यांचे पेय आंबट झाले आहे; त्यांनी सतत व्यभिचार केला आहे; तिचे अधिपती लाजिरवाणेपणे, “द्या,” असे प्रेम करतात. वाऱ्याने तिला आपल्या पंखांत गुंडाळून नेले आहे, आणि त्यांच्या यज्ञांमुळे ते लज्जित होतील. होशेया ४:६-१९.

काढून टाकलेला कचरा म्हणजे मूर्ख कुमारीका आणि त्या ज्यांच्याशी जुळून राहिलेल्या त्यांच्या चुकीच्या शिकवणी, हे दोन्ही होत. आपण जे खातो तेच आपण होतो; आणि त्यांनी पूर्ववायूचा संदेश नाकारला, त्याऐवजी आपल्या मागोमाग प्रबळ भ्रम आणणारे असत्य निवडले, आणि त्यांच्या बनावट “शांती व सुरक्षितता” या उत्तरपावसाच्या संदेशाशी एकरूप झाले. योएलचे नवे द्राक्षारस त्यांच्या मुखापासून तोडून टाकला गेला आहे, अगदी त्या ठिकाणी जिथे यिर्मया देवाचे मुख बनतो.

“सत्याचा नकार देताना मनुष्य त्याच्या कर्त्याचाही नकार देतो. देवाच्या नियमाला तुडवत असताना ते नियमदात्याच्या अधिकारालाही नाकारतात. लाकूड किंवा दगड यांचा मूर्ती घडविणे जितके सहज असते, तितकेच खोट्या शिकवणींना आणि तत्त्वकल्पनांना मूर्तीचे स्थान देणेही सहज असते. देवाच्या गुणवैशिष्ट्यांचे विपर्यास करून सैतान मनुष्यांना त्याच्याविषयी खोट्या स्वरूपाची कल्पना करायला प्रवृत्त करतो. अनेकांच्या बाबतीत, यहोवाच्या जागी एक तत्त्वचिंतनात्मक मूर्ती सिंहासनावर आरूढ झाली आहे; तर जिवंत देव—जसा तो आपल्या वचनात, ख्रिस्तामध्ये, आणि सृष्टीच्या कार्यात प्रकट झाला आहे—त्याची उपासना फार थोडेच करतात. निसर्गाच्या देवाला नाकारत असतानाही हजारो लोक निसर्गालाच देवत्व देतात. जरी भिन्न स्वरूपात असली, तरी आज ख्रिस्ती जगात मूर्तिपूजा तितक्याच खऱ्या अर्थाने अस्तित्वात आहे, जितकी ती एलियाच्या दिवसांत प्राचीन इस्राएलामध्ये होती. जे अनेक स्वतःला ज्ञानी समजवितात अशांच्या देवाचा—तत्त्वज्ञांचा, कवींचा, राजकारण्यांचा, पत्रकारांचा—सुसंस्कृत, फॅशनेबल समाजवर्तुळांचा, अनेक महाविद्यालये व विद्यापीठांचा, आणि अगदी काही धर्मशास्त्रीय संस्थांचाही देव—फिनीशियाच्या सूर्यदेव बालपेक्षा फारसा श्रेष्ठ नाही.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 583.

मिलरच्या स्वप्नामधील खऱ्या आणि खोट्या यांचा विभाजन होत असताना, वारा खोट्या कुमारिकांना बाहेर घेऊन जातो, तर उघड्या खिडकीच्या ओमेगा अंतर्गत परीक्षेच्या काळात प्रभु आपल्या वधूवर शिक्का मारतो.

पाहा, मी माझा दूत पाठवीन, आणि तो माझ्यापुढे मार्ग तयार करील; आणि ज्या प्रभूचा तुम्ही शोध करीत आहात तो अचानक आपल्या मंदिरात येईल; म्हणजे कराराचा तो दूत, ज्याच्यात तुम्हाला आनंद आहे; पाहा, तो येईल, असे सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो. परंतु त्याच्या येण्याचा दिवस कोण सहन करू शकेल? आणि तो प्रकट होईल तेव्हा कोण उभा राहू शकेल? कारण तो शुद्ध करणाऱ्या अग्नीप्रमाणे आणि धोब्याच्या साबणाप्रमाणे आहे. आणि तो चांदी शुद्ध करणारा व पवित्र करणारा म्हणून बसेल; आणि तो लेवीच्या पुत्रांना शुद्ध करील, व त्यांना सोने

आणि चांदीप्रमाणे परिष्कृत करील, म्हणजे ते परमेश्वराला नीतिमत्त्वाने अर्पण अर्पितील. तेव्हा यहुदा व यरुशलेम यांचे अर्पण परमेश्वराला प्रिय होईल, जसे प्राचीन दिवसांत आणि पूर्वीच्या वर्षांत होते. मलाखी 3:1-4.

लेवीचे पुत्र हे त्या लेवीचे पुत्र आहेत, जे अहरोनाच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेत विश्वासू ठरले, आणि नंतर पुन्हा यराबामाच्या पशूच्या प्रतिमेच्या परीक्षेतही तसेच ठरले. ते तेच आहेत जे पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा उत्तीर्ण होतात; हीच ती परीक्षा आहे जिच्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय होतो, आणि हीच ती परीक्षा आहे जी त्यांनी—आपण मुद्रांकित होण्यापूर्वी—उत्तीर्ण केली पाहिजे.

“प्रभुने मला स्पष्टपणे दाखविले आहे की कृपाकाळ समाप्त होण्यापूर्वी पशूची प्रतिमा निर्माण केली जाईल; कारण ती देवाच्या लोकांसाठी महान कसोटी ठरणार आहे, ज्याद्वारे त्यांच्या अनंतकाळच्या नियतीचा निर्णय केला जाईल.

“ही ती कसोटी आहे जी देवाच्या लोकांवर शिक्का बसण्यापूर्वी त्यांच्यासमोर असलीच पाहिजे. जे सर्व त्याच्या नियमशास्त्राचे पालन करून आणि बनावट सब्बाथ स्वीकारण्यास नकार देऊन देवाप्रती आपली निष्ठा सिद्ध करतील, ते प्रभु देव यहीवा यांच्या ध्वजाखाली उभे राहतील आणि जिवंत देवाचा शिक्का प्राप्त करतील. जे स्वर्गीय उगम असलेले सत्य सोडून देतील आणि रविवार सब्बाथ स्वीकारतील, ते पशूची खूण प्राप्त करतील”
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 976.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पशूच्या चिन्हाच्या कसोटीपूर्वी पशूच्या प्रतिमेची कसोटी येते, आणि दार बंद होण्यापूर्वी ती पार केली गेली पाहिजे.

ही ती परीक्षा आहे जी नीतिमानांना शुद्ध करते आणि नीतिमानांना अधार्मिकांपासून वेगळेही करते. ही ती परीक्षा आहे ज्यात दानिएल, शद्रक, मेशक आणि अबेदनगो हे बाबेलचे अन्न खाणाऱ्यांपेक्षा दिसण्यात अधिक सुंदर आणि अधिक पुष्ट आढळतात. एका वर्गाने स्वर्गाची भाकर खाल्ली होती आणि दुसऱ्याने बाबेलची भाकर. ही कफर्णहूमच्या सभास्थानातील भाकरीची परीक्षा आहे.

बाह्यदृष्ट्या आपण आता ज्या परीक्षेच्या काळात आहोत, तो म्हणजे पशूच्या प्रतिमेची परीक्षा—संयुक्त राज्यांतील चर्च आणि राज्य यांचा संयोग. त्यास अनुरूप असा अंतर्गत परीक्षेचा काळ कुमारीच्या एका वर्गाची ओळख करून देतो, जो मानवतेची प्रतिमा प्रकट करतो, आणि कुमारीच्या दुसऱ्या वर्गाचीही, जो मानवतेबरोबर संयोग पावलेली दैवीत्वाची प्रतिमा प्रकट करतो. मलाखी लेवीचे शुद्धीकरण व परिशोधन ओळख करून दिल्यानंतर, देव एक परीक्षा प्रस्तावित करतो.

आणि मी न्यायासाठी तुमच्याजवळ येईन; आणि जादूटोणा करणाऱ्यांविरुद्ध, व्यभिचार करणाऱ्यांविरुद्ध, खोटी शपथ घेणाऱ्यांविरुद्ध, मजुराच्या मजुरीत त्याचा छळ करणाऱ्यांविरुद्ध, विधवा आणि पितृहीन यांच्याविरुद्ध अन्याय करणाऱ्यांविरुद्ध, आणि परक्याला त्याच्या हक्कापासून दूर लोटणाऱ्यांविरुद्ध, आणि माझे भय न बाळगणाऱ्यांविरुद्ध मी शीघ्र साक्षीदार होईन, असे सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो.

कारण मी परमेश्वर आहे; मी बदलत नाही; म्हणून हे याकोबाच्या पुत्रांनी, तुम्ही नाश पावलेले नाही. मलाखी ३:५, ६.

पहिली परीक्षा म्हणजे देवाचे भय बाळगणे होय, आणि कराराच्या दूताच्या परीक्षेत अपयशी ठरलेला वर्ग मग पाच धिक्कारांनी संबोधित केला जातो—मूर्ख कुमारिकांपैकी प्रत्येकीसाठी एक—जे दीन, करुणास्पद, दरिद्री, आंधळे, नागडे असण्याशी सुसंगत आहेत; “आणि माझे भय बाळगत नाही” या वाक्यांशाखाली संक्षेपित होणारी पाच मूर्ख कुमारिकांसाठीची पाच भविष्यवाणीपर वैशिष्ट्ये. हे ते आहेत जे मूलभूत पहिल्या अल्फा परीक्षेत अपयशी ठरले. ते अपयशी ठरले, कारण देव कधीही बदलत नाही हे त्यांनी समजले नाही. हे ते आहेत जे 2024 च्या मूलभूत बाह्य अल्फा परीक्षेत अपयशी ठरले.

“भूतकाळाच्या इतिहासातून शिकण्यासारखे धडे आहेत; आणि यांकडे लक्ष वेधले जाते, जेणेकरून सर्वांना हे समजावे की देव आजही त्याच तत्वांनुसार कार्य करतो, ज्यांनुसार तो सदासर्वकाळ कार्य करीत आला आहे. त्याच्या कार्यात आणि राष्ट्रांमध्ये त्याचा हात आजही तसाच दिसून येतो, जसा तो एदेनमध्ये आदामाला प्रथम सुवार्ता घोषित करण्यात आली त्या वेळेपासून सदैव दिसून आला आहे.”

“राष्ट्रांच्या आणि मंडळींच्या इतिहासात असे काही कालखंड येतात की ते निर्णायक वळणबिंदू ठरतात. देवाच्या दैवी व्यवस्थेत, जेव्हा या विविध संकटमय घडी येतात, तेव्हा त्या वेळेसाठीचा प्रकाश दिला जातो. तो स्वीकारला गेला, तर आध्यात्मिक प्रगती होते; तो नाकारला गेला, तर आध्यात्मिक अधःपतन आणि जहाजभंग यांचा परिणाम होतो. प्रभूने आपल्या वचनात सुवार्तेच्या आक्रमक कार्याचे उलगडून दाखविले आहे, जसे ते भूतकाळात चालू राहिले आहे, आणि भविष्यकाळातही, अगदी अंतिम संघर्षापर्यंत, जेव्हा सैतानी शक्ती आपली शेवटची अद्भुत हालचाल करतील.” Bible Echo, August 26, 1895.

लाओदिकीय लोकांना हे दिसत नाही की मनुष्यांशी देवाची वागणूक सदासर्वकाळ एकच असते. प्रकाश किंवा तेल स्वीकारले गेले, तर आशीर्वाद असतो; आणि तसे न झाल्यास, विश्वासाचा संपूर्ण नाश होतो.

“पूर्वीच्या युगांत स्वर्गातील प्रभु देवाने आपली गुपिते आपल्या संदेष्ट्यांना प्रकट केली. वर्तमान आणि भविष्य त्याच्यासाठी तितकेच स्पष्ट आहेत. देवाचा आवाज युगानुयुगे घुमत राहतो आणि मनुष्याला काय घडणार आहे हे सांगत राहतो. राजे आणि अधिपती आपल्या नेमून दिलेल्या वेळी आपापली स्थाने ग्रहण करतात. त्यांना वाटते की ते स्वतःचे हेतू पूर्ण करीत आहेत, परंतु प्रत्यक्षात ते देवाने उच्चारलेले वचनच पूर्ण करीत असतात.”

“देवाने पूर्वकाळी मानवजातीशी केलेल्या व्यवहारांची नोंद ‘जगाच्या समाप्तीचे दिवस ज्यांच्यावर आले आहेत अशा आपल्या ताडनासाठी लिहिली गेली आहे,’ असे पौल घोषित करतो.” दानिएलचा इतिहास आपल्या ताडनासाठी आपल्याला दिला आहे. “परमेश्वराचे गुपित त्याचे भय बाळगणाऱ्यांजवळ असते.” दानिएलचा देव आजही जिवंत आहे आणि राज्य करीत आहे. त्याने आपल्या लोकांविरुद्ध स्वर्ग बंद केलेला नाही. यहुदी युगात जसे होते, तसेच या युगातही देव आपल्या सेवक संदेष्ट्यांना आपली गुपिते प्रकट करतो.

प्रेषित पेत्र म्हणतो: “आमच्याजवळ भविष्यवाणीचे अधिक खात्रीचे वचन आहे; आणि तुम्ही त्याकडे लक्ष देता, हे तुम्ही चांगले करता—जणू एखाद्या अंधाऱ्या ठिकाणी प्रकाश देणाऱ्या दिव्याकडे—जोपर्यंत दिवस उगवत नाही आणि प्रभाततारा तुमच्या अंतःकरणात उदय पावत नाही; हे प्रथम जाणून घ्या की, शास्त्रातील कोणतीही भविष्यवाणी ही कोणाच्याही खाजगी अर्थलावण्याची बाब नाही. कारण भविष्यवाणी पूर्वी कधीही मनुष्याच्या इच्छेने आली नाही; परंतु देवाचे पवित्र पुरुष पवित्र आत्म्याने प्रेरित होऊन बोलले.”

अविश्वासू व अधार्मिक लोक भविष्यवाणीच्या वचनात पूर्वकथित केलेल्या काळाच्या चिन्हांचे महत्त्व ओळखत नाहीत. अज्ञानामुळे ते प्रेरित अभिलेख स्वीकारण्यास नकार देऊ शकतात. परंतु जेव्हा ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणारे लोक, महान “मी आहे” याने आपले उद्देश प्रगट करण्यासाठी उपयोगात आणलेल्या मार्गा व साधनांविषयी उपहासाने बोलतात, तेव्हा ते स्वतःला शास्त्रांविषयी आणि देवाच्या सामर्थ्याविषयी अज्ञानी असल्याचे प्रकट करतात. मानवस्वभावात कोणकोणत्या घटकांशी त्याला व्यवहार करावा लागतो, हे सध्याला नेमके ठाऊक आहे. अपेक्षित परिणाम प्राप्त करण्यासाठी कोणती साधने वापरावीत, हे त्याला माहीत आहे.

“मनुष्याचे वचन अपयशी ठरते. जो मनुष्यांच्या विधानांवर आपला आधार ठेवतो, त्याने खरोखर थरथर कापावे; कारण तो एखाद्या दिवशी जहाजभंग झालेल्या नौकेसारखा होईल. देवाचे वचन अचूक आहे आणि सदैव टिकणारे आहे. ख्रिस्त घोषित करतो, ‘खचित मी तुम्हांला सांगतो, आकाश व पृथ्वी नाहीशी होईपर्यंत नियमशास्त्रातील एक मात्र किंवा एक रेषाही कदापि नाहीशी होणार नाही, जोपर्यंत सर्व काही पूर्ण होत नाही.’ देवाचे वचन अनंतकाळाच्या अखंड युगांपर्यंत टिकून राहील.” Youth Instructor, December 1, 1903.

देव कधीही बदलत नाही आणि तो जसा नेहमी कार्य करीत आला आहे, तसाच तो कार्य करतो.

“पृथ्वीवरील देवाचे कार्य, प्रत्येक महान सुधारणा किंवा धार्मिक चळवळीत, युगानुयुगे विलक्षण साम्य दर्शविते. मनुष्यांशी देवाच्या व्यवहाराची तत्त्वे सदैव तीच राहिली आहेत. वर्तमानकाळातील महत्त्वाच्या चळवळींना भूतकाळातील चळवळींमध्ये त्यांची समांतर उदाहरणे आढळतात, आणि पूर्वकालीन युगांतील मंडळीचा अनुभव आपल्या काळासाठी अत्यंत मौल्यवान धडे देतो.” The Great Controversy, 343.

मलाखी अध्याय तीनच्या पहिल्या चार वचने कराराच्या दूतासाठी मार्ग तयार करणारा दूत, तसेच लेवीचे शुद्धीकरण व पवित्रीकरण, यांची ओळख करून देतात. त्यानंतर प्रभु लाओदिकीया वर न्यायोच्चार करतो आणि ते देवाला भित नाहीत, अशी त्यांची ओळख पटवितो; याचा अर्थ असा की त्यांनी तिसऱ्या देवदूताच्या मूलभूत अल्फा परीक्षेत अपयश पत्करले. त्यांच्यातील भयाचा अभाव हा ज्ञानाच्या जाणूनबुजून केलेल्या नकाराचे प्रतिनिधित्व करतो; आणि त्यांनी ज्या ज्ञानास नकार दिला त्याचा संदर्भ म्हणजे मार्ग तयार करणाऱ्या दूताच्या इतिहासाचा आणि त्याच्या पाठोपाठ येणाऱ्या दैवी दूताच्या इतिहासाचा स्वीकार होय. सर्व संदेष्टे उत्तरकाळाची ओळख करून देतात, आणि जर खरा सुधारक चळवळ नसता, तर बनावट सुधारक चळवळीची ओळख करून देण्याचे काहीच कारण नसते.

“परंतु सैतान निष्क्रिय नव्हता. त्याने आता तेच करण्याचा प्रयत्न केला, जे त्याने प्रत्येक इतर सुधारणावादी चळवळीत करण्याचा प्रयत्न केला आहे—खऱ्या कार्याच्या ऐवजी त्यांच्यावर बनावट गोष्ट लादून लोकांना फसविणे आणि नष्ट करणे. जसे ख्रिस्ती मंडळीच्या पहिल्या शतकात खोटे ख्रिस्त उठले होते, तसेच सोळाव्या शतकात खोटे संदेष्टे उठले.” The Great Controversy, 186.

मलाखीच्या तिसऱ्या अध्यायातील पहिल्या सहा वचनांचा संदर्भ म्हणजे एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या सुधारक चळवळीतील लेवींना शुद्ध करणे व परिशुद्ध करणे हा आहे. अमेरिकेसाठी भविष्यात तर तीच चळवळ आहे, किंवा तिच्या अनेक बनावट प्रतीपैकी एखादी. त्यानंतर मलाखी म्हणतो:

तुमच्या पितरांच्या दिवसांपासूनच तुम्ही माझ्या विधींपासून दूर गेले आहात आणि ते पाळले नाहीत. माझ्याकडे परत या, म्हणजे मी तुमच्याकडे परत येईन, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो. मलाखी 3:7.

चार पिढ्यांमधील क्रमिक बंडखोरी ही योएलाच्या पुस्तकाची प्रस्तावना व पार्श्वभूमी आहे, आणि मलाखी येथे त्याच क्रमिक बंडखोरीची ओळख करून देतो, जेव्हा तो म्हणतो, “तुमच्या पितरांच्या दिवसांपासूनच तुम्ही दूर गेले आहात.” इ.स. १८६३ पासून, म्हणजे बंडखोरीच्या पहिल्या पिढीच्या पितरांच्या दिवसांपासून, ते देवापासून अधिकाधिक दूर, आणखी दूर जात गेले आहेत. त्यांच्या अखंड पापाविरुद्धची घोषणा लाओदिकीयेच्या त्या आवाहनाने सौम्य केली जाते, जे शोकमिश्र स्वरांत असे अभिवचन देते की, जर त्यांनी केवळ परत फिरावे, तर देव त्यांच्याकडे परत येईल.

परंतु तुम्ही म्हणता, आम्ही कशात परतावे? मनुष्य देवाला लुबाडील काय? तरीही तुम्ही मला लुबाडिले आहे. परंतु तुम्ही म्हणता, आम्ही तुला कशात लुबाडिले आहे? दशमांश व अर्पणांमध्ये. तुम्ही शापाने शापित झाला आहात; कारण तुम्ही मला लुबाडिले आहे, होय, या सर्व राष्ट्राने.

सर्व दशमांश भांडारगृहात आणा, म्हणजे माझ्या घरात अन्न असेल; आणि याच बाबतीत आता माझी परीक्षा पाहा, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो, की मी तुमच्यासाठी स्वर्गाचे झरोके उघडून असा आशीर्वाद ओतीन की तो सामावण्यासही तुम्हांजवळ जागा उरणार नाही.

आणि मी तुमच्यासाठी भक्षकाला धिक्कारीन, आणि तो तुमच्या भूमीचे उत्पन्न नष्ट करणार नाही; तसेच शेतातील तुमची द्राक्षवेळ वेळ येण्यापूर्वी आपले फळ गाळणार नाही, असे सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो. आणि सर्व राष्ट्रे तुम्हांला धन्य म्हणतील; कारण तुम्ही रमणीय देश व्हाल, असे सैन्यांचा परमेश्वर म्हणतो. मलाखी 3:5-12.

२०२४ मधील अल्फा पायाभूत बाह्य परीक्षा २०२६ मधील शिखर अंतर्गत परीक्षेनंतर येते. ती शिखर परीक्षा तेव्हा घडते जेव्हा स्वर्गाच्या खिडक्या उघडल्या जातात; आणि विजयी मंडळीच्या संदर्भात त्या उघड्या खिडक्या ज्या तीन ठिकाणी ओळखल्या जातात ती म्हणजे Malachi three, Miller’s dream आणि Revelation nineteen. Malachi हा अल्फा आहे, Miller’s dream हा मध्यभाग आहे, आणि Revelation हे ओमेगा आहे. ही परीक्षा

ख्रिस्ताद्वारे, मळ झाडणारा मनुष्य म्हणून, रत्नांना पेटीत टाकताना दर्शविली जाते. ती रत्ने म्हणजे त्यांच्या क्रमात परिपूर्ण रीतीने मांडलेली सत्ये, तसेच अवशिष्ट लोक. कोठार हे ते स्थान आहे जिथे अन्न एकत्र केले जाते आणि वाटले जाते. मन्नाच्या परीक्षेप्रमाणे, कफर्णहूमच्या परीक्षेप्रमाणे आणि स्वर्गीय भाकरप्रमाणे—“अन्न” हाच विषय आहे.

कुमारिकांच्या दृष्टांतातील “अन्न” म्हणजे तेल होय, आणि ते स्वभाव, पवित्र आत्मा, तसेच ख्रिस्ताचा स्वभाव विकसित करणाऱ्यांच्या हृदयात व मनात पवित्र आत्मा आणणारा भविष्यवाणीचा संदेश यांचे प्रतिनिधित्व करते. “अन्न” हे योएलचे “नवे द्राक्षारस” आहे, जो एफ्राईमच्या मद्यप्यांपासून तोडून टाकला गेला आहे. दुसऱ्या देवदूताची अंतर्गत शिखरकोन-मंदिराची परीक्षा उत्तीर्ण होण्यासाठी, तुम्ही बाह्य पहिली अल्फा पायाभूत परीक्षा उत्तीर्ण झालेली असली पाहिजे. तुम्ही जर पायाभूत गोष्ट स्वीकारली नसेल, तर त्या पायावर उभारल्या जाणाऱ्या मंदिराचा भाग तुम्ही होऊ शकत नाही; परंतु जर त्या पायाभूत परीक्षेत उत्तीर्ण झालेल्यांच्या संख्येत तुम्ही नसाल, तर तुम्ही आपले आध्यात्मिक बनावट घर वाळूवर बांधाल. योहान त्या बनावट आध्यात्मिक घराला “सैतानाचे सभास्थान” असे म्हणतो, आणि यिर्मया, “उपहासकांची सभा.”

“सर्व दशमांश व अर्पणे कोठारात आणा,” ही ती अंतर्गत कसोटी आहे जिथे शिक्का उमटविला जातो. मळाच्या ब्रशधारी मनुष्याने देवाच्या उरलेल्या लोकांना वाढविलेल्या पेटीत टाकले, आणि असे करताना तो सर्व दशमांश कोठारात आणण्याच्या कार्याचे चित्रण करीत होता. तो स्वर्गाच्या खिडक्यांतून आशीर्वाद ओततो तेव्हा लेवी हे उचलून अर्पण केले जाणारे अर्पण आहेत. मळाच्या ब्रशधारी मनुष्याची रत्ने म्हणजे त्याचे उरलेले लोक होत; आणि यशया अध्याय सहा मध्ये ते उरलेले लोक दशमांश म्हणून ओळखले गेले आहेत.

तेव्हा मी म्हणालो, प्रभु, किती काळ? आणि तो म्हणाला, जोवर नगरे रहिवाशांविना उजाड होत नाहीत, घरे मनुष्यांविना होत नाहीत, आणि देश पूर्णपणे ओसाड होत नाही; आणि परमेश्वर मनुष्यांना दूर नेऊन ठेवत नाही, आणि देशाच्या मध्यभागी मोठा त्याग होत नाही. तरीही त्यात दहावा भाग राहिल, आणि तो पुन्हा परतेल, आणि भक्षिला जाईल; जसा टेडल वृक्ष आणि ओक वृक्ष, ज्यांची पाने गळून पडली तरी त्यांचा गाभा त्यांच्यातच राहतो; तसेच पवित्र बीज हा त्याचा गाभा ठरेल. यशया ६:११-१३.

“किती काळ” या प्रश्नाची अनेक साक्षीदारांच्या आधारे रविवारच्या कायद्याकडे निर्देश करणारी म्हणून प्रभु ओळख करून देतो, आणि यशया सहा यांच्या तिसऱ्या वचनात देवदूत असे घोषित करतात, “पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे; संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने भरलेली आहे.” सिस्टर व्हाइट हे प्रकटीकरण अठरा मधील सामर्थ्यवान देवदूताशी जोडतात.

“ते [देवदूत] भविष्य पाहतात, जेव्हा संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण होईल, तेव्हा स्तुतीचे विजयी गीत मधुर गानात एकमेकांकडून प्रतिध्वनित होते, ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे.’ देवाचे गौरव करणे यांत त्यांना पूर्ण समाधान मिळते; आणि त्याच्या सान्निध्यात, त्याच्या अनुमोदनाच्या हास्याखाली, त्यांना याहून अधिक काहीच नको असते. त्याची प्रतिमा धारण करण्यात, त्याची सेवा करण्यात आणि त्याची उपासना करण्यात, त्यांची सर्वोच्च अभिलाषा पूर्णपणे साध्य होते.” Review and Herald, December 22, 1896.

यशया अध्याय सहा, प्रकटीकरण अठराच्या दोन आवाजांपैकी पहिल्या आवाजाच्या गौरवाने पृथ्वी प्रकाशित झाली त्या 9/11 ची ओळख करून देतो. यशयाने “किती काळ” असे विचारले तेव्हा, अध्यायाचा इतिहास 9/11 पासून रविवारच्या कायद्यापर्यंतचा कालखंड म्हणून ओळखला जातो, जेथे दुसरा आवाज येतो. यशया आपल्याला कळवितो की रविवारच्या कायद्याच्या वेळी एक अवशेष असेल—जो दशांश आहे. त्या अवशेषांमध्ये सार आहे—त्यांच्या पात्रांत तेल आहे.

तरी त्यात दशांश [दहावा भाग] राहिल; आणि तो परत येईल, आणि तो भक्षण केला जाईल; ते टेडल वृक्षाप्रमाणे आणि ओकाप्रमाणे असेल, ज्यांचे सार त्यांच्यातच राहते, जेव्हा ते आपली पाने टाकतात; त्याप्रमाणे पवित्र बीज हेच त्याचे सार असेल. यशया ६:१३.

“दशांश” म्हणजे ते लोक होत, ज्यांनी मलाखीच्या तसेच यिर्मयाच्या परत येण्याच्या हाकेला प्रतिसाद देत “परतले” आहेत. ते मानवतेची वृक्षे आहेत, दिव्यत्वाशी संयुक्त (पवित्र बीज). त्यांना खाल्ले जाईल, कारण ते केवळ दूतच नाहीत, तर ते पेटेकोस्टाच्या वेव्ह लोव्हजचे ध्वजचिन्ह आहेत; ते तो संदेश आहेत, जो अन्यजातीचे लोक खातील.

म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो, जर तू परतलास, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू निकृष्टातून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखासारखा होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे; पण तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस. यिर्मया १५:१९.

यिर्मया त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांनी देवदूताच्या हातातील संदेश खाल्ला; हा तो अल्फा आणि पायाभूत कसोटीचा प्रसंग होता, ज्याचे प्रतिनिधित्व 11 ऑगस्ट 1840, 1888, आणि 9/11 यांनी केले आहे; कारण तो म्हणतो की त्याने ती वचने शोधून काढली आणि ती खाल्ली.

तुझे शब्द मला सापडले, आणि मी ते खाल्ले; आणि तुझे वचन माझ्या हृदयाचा आनंद व हर्ष झाले; कारण, हे सैन्यांच्या परमेश्वरा, माझ्यावर तुझे नाव ठेवले गेले आहे. यिर्मया 15:16.

देवदूताच्या हातातील लहान पुस्तक जेव्हा यिर्मयाने खाल्ले, तेव्हा त्याला देवाच्या नावाने संबोधण्यात आले; आणि त्या संदेशाने लज्जेच्या विरुद्ध आनंद व हर्ष उत्पन्न केला. जेव्हा देवाचे नाव यिर्मयास दिले जाते, तेव्हा तो फिलाडेल्फियन असलेल्या एकशे चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करीत असतो.

जो जय मिळवितो त्याला मी माझ्या देवाच्या मंदिरात एक स्तंभ करीन, आणि तो तेथून पुन्हा कधीही बाहेर जाणार नाही; आणि मी त्याच्यावर माझ्या देवाचे नाव, आणि माझ्या देवाच्या नगराचे नाव, म्हणजेच नव्या यरुशलेमचे, जे माझ्या देवाकडून स्वर्गातून उतरते, लिहीन; आणि मी त्याच्यावर माझे नवे नाव लिहीन. प्रकटीकरण 3:12.

यिर्मयाने 9/11 चा संदेश आत्मसात केला आणि 18 जुलै, 2020 च्या निराशेचा अनुभव घेतला.

मी थट्टेखोरांच्या सभेत बसलो नाही, आणि आनंद मानला नाही; तुझ्या हातामुळे मी एकटाच बसलो; कारण तू मला संतापाने परिपूर्ण केले आहेस. माझी वेदना अखंड का आहे, आणि माझा घाव असाध्य असा का आहे, जो बरा होण्यास नकार देतो? तू माझ्यासाठी सर्वथा खोटाटारडा, आणि आटून जाणाऱ्या पाण्यासारखा ठरशील काय? यिर्मया 15:17, 18.

यिर्मयाहची “उपहास करणाऱ्यांची सभा” ही फिलाडेल्फिया व स्मुर्ना यांची “सैतानाची सभास्थान” आहे; जे स्वतःला यहुदी म्हणवितात, पण तसे नाहीत. यिर्मयाह आनंदित झाला नाही, कारण त्याने जाहीर केलेला संदेश खोटा संदेश होता, जो आनंद नव्हे तर केवळ लज्जाच उत्पन्न करणारा होता. यिर्मयाहची “कधीही न बरी होणारी अखंड जखम” म्हणजे ते साडेतीन दिवस होते, ज्यावेळी उपहास करणाऱ्यांची सभा आनंद करीत होती, तर यिर्मयाह, मोशे आणि एलियाह मृत कोरड्या हाडांच्या दरीतून जाणाऱ्या रस्त्यावर मृत पडले होते. संशय व अनिश्चिततेच्या त्या काळाच्या मध्यभागी, प्रभूने यिर्मयाहला परत येण्यास सांगितले.

म्हणून परमेश्वर असे म्हणतो, “जर तू परत येशील, तर मी तुला पुन्हा आणीन, आणि तू माझ्यासमोर उभा राहशील; आणि जर तू निकृष्टातून मौल्यवान वेगळे काढशील, तर तू माझ्या मुखाप्रमाणे होशील; त्यांनी तुझ्याकडे परत यावे, पण तू त्यांच्याकडे परत जाऊ नकोस. आणि मी तुला या लोकांसाठी तटबंद पितळी भिंत करीन; आणि ते तुझ्याविरुद्ध लढतील, पण ते तुझ्यावर विजय मिळवणार नाहीत; कारण तुला वाचविण्यासाठी आणि तुला सोडविण्यासाठी मी तुझ्याबरोबर आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि मी तुला दुष्टांच्या हातातून सोडवीन, आणि भयंकरांच्या हातातून तुझे उद्धार करीन.” यिर्मया 15:19-21.

जर यिर्मया परत येईल, तर देव त्याला एक सैन्य करील, ज्याचे प्रतिकात्मक दर्शन पितळेच्या भिंतीप्रमाणे केले आहे; त्या भिंतीविरुद्ध “दुष्ट” आणि “भयंकर” दोघेही लढतील, पण विजय मिळवू शकणार नाहीत. हे त्या पांढऱ्या

घोड्यांच्या सैन्याचे वर्णन आहे, ज्यांचे स्वार शुभ्र तागाच्या वस्त्रांनी परिधान केलेले आहेत. ते सैन्य, किंवा ती पितळेची भिंत, यिर्मया परत येतो तेव्हा उभारली जाते; जर आणि जेव्हा तो बहुमोलाला निकृष्टापासून वेगळे करतो. येहेज्केल सत्तेतीस मध्ये, सिस्टर व्हाइट म्हणतात ते देवाचे अवशिष्ट लोक असलेले सैन्य, त्यांनी परत आल्यानंतर उभे राहते. अवशिष्ट लोक परत येतात, आणि मग ते एक पराक्रमी सैन्य म्हणून उभे राहतात, जेव्हा ते बहुमोलाला निकृष्टापासून वेगळे करतात, आणि त्यानंतर ते देवाचे मुख बनतात. त्यांनी सत्याच्या वचनाचे योग्य विभाजन केले पाहिजे, भूशाला गव्हापासून वेगळे केले पाहिजे, कारण ते त्यांच्या पित्याने स्वीकारलेल्या त्याच नियमांचा उपयोग करीत आहेत; तो पिता एक गिरणीवाला होता, जो अत्युत्तम भाकर तयार करण्यात विशेष प्रावीण्य असलेला होता. जर त्यांनी बहुमोलाला निकृष्टापासून, सत्याला चुकीपासून वेगळे केले, तर जेव्हा देव दुष्टांना आणि ज्ञानींना वेगळे करील, तेव्हा ते देवाचे पहारेकरी ठरतील.

यिर्मयाने 2023 मध्ये परत येण्याच्या आवाहनाला प्रतिसाद दिला; त्यानंतर 2024 मध्ये, दर्शनाची स्थापना करणाऱ्या रोमच्या मूलभूत कसोटीवर एक मोठा समूह विभक्त झाला तेव्हा तो निराश झाला. यिर्मयाने योग्य रीतीने मौल्यवानाला निकृष्टापासून, सत्याला भ्रमापासून वेगळे केले, आणि स्वर्गाच्या खिडक्या उघडल्या जाण्याच्या वेळी येणाऱ्या ओमेगा अंतर्गत कसोटीपर्यंत कार्य चालू ठेवले. जेव्हा स्वर्ग उघडले जातात, तेव्हा विजयी मंडळीने स्वतःला सिद्ध केलेले असते. तिने मूलभूत बाह्य अल्फा कसोटी पार केली; त्यानंतर तिने स्वर्गाच्या खिडक्यांची अंतर्गत ओमेगा कसोटीही पार केली. ती एकतर उत्तीर्ण होऊन देवाच्या सैन्याचा भाग बनते, नाहीतर वाऱ्याने खिडक्यांतून बाहेर उडवली जाते. तिला एका मोठ्या शेतात फेकले जाते, जसे यशया बावीस मध्ये शेब्नाला फेकले गेले, किंवा तिला कास्केटमध्ये टाकले जाते. ती एकतर कास्केटमध्ये टाकली जाते, किंवा नेहेम्याने तोबियाला बाहेर फेकले तसे, किंवा ख्रिस्ताने सावकारांना बाहेर घालवले तसे, तिला मंदिरातून बाहेर टाकले जाते. जेव्हा घाण झटकणारा मनुष्य रत्नांना कास्केटमध्ये टाकतो, तेव्हा ते कास्केट एकतर सत्याच्या नव्या चौकटीतील देवाचे वचन असते, किंवा ते कास्केट देवाचे मंदिर असते; आणि ही दोन्ही ख्रिस्ताची प्रतीके आहेत, आणि ख्रिस्त विभागला जाऊ नये.

ख्रिस्त विभागला गेला आहे काय? पौल तुमच्यासाठी क्रूसावर खिळला गेला काय? किंवा तुम्हांस पौलाच्या नावाने बाप्टिस्मा देण्यात आला काय? १ करिंथकरांस १:१३.

ख्रिस्त हा पौलापासून वेगळा नाही. देवत्व हे पौलाच्या मानवत्वापासून वेगळे झाले नव्हते. जेव्हा मानव असलेल्या पौलाने देवत्वाच्या नावाने बाप्टिस्मा दिला, तेव्हा तेथे कोणताही विभेद नव्हता, कारण मानवी दूत हा दैवी संदेशाशी एकरूप झाला आहे. जसा एफ्राईम आपल्या मूर्तीशी जोडला गेला होता, तसाच पौल देवत्वाशी निःसंशयपणे जोडला गेला होता.

मिलरच्या स्वप्नातील जे मंदिरात (पेटीत) टाकले जातात, ते मलाखी तीनमधील दशांश आहेत, जे भांडारात आणले जाणे आवश्यक आहे, जिथे अन्न साठवले जाते आणि वितरित केले जाते. ते भांडार म्हणजे एकशे चव्वेचाळीस हजारांचे मंदिर होय, किंवा पेत्राने म्हटल्याप्रमाणे, “एक आध्यात्मिक घराणे, एक पवित्र याजकवर्ग.” पेटी हे आध्यात्मिक घराणे आहे आणि रत्ने हा याजकवर्ग आहे. या कारणास्तव मिलरचे स्वप्न “४१” व्या पानावर नोंदविलेले आहे, जे दैवी महायाजक आणि ऐंशी मानवी याजक यांच्या संयोगाचे प्रतीक आहे.

मिलरच्या स्वप्नात धूळ झाडणारा मनुष्य रत्ने आणण्याचे द्योतक आहे, (जी यशयाच्या दशांशां व मलाखीच्या अर्पणांशी संबंधित आहेत), जेव्हा तो ती रत्ने मंदिरात, म्हणजे भांडारगृहात, म्हणजेच पेटीत टाकतो. दुसऱ्या देवदूताशी संबंधित अनेकदा दोन प्रश्न गुंतलेले असतात, आणि ओमेगा चाचणी ही अल्फा चाचणी व तिसरी लिटमस चाचणी यांच्या संबंधात दुसऱ्या देवदूताशी निगडित आहे. परत येण्याचे आवाहन आहे, आणि ते परत येणे सर्व दशांश व अर्पणे भांडारगृहात आणण्याद्वारे प्रदर्शित होते, जेणेकरून त्याच्या घरात अन्न असावे. येथे ते दोन प्रश्न असे आहेत: “अन्न” काय आहे? आणि “भांडारगृह” काय आहे?

जर रत्ने ही संदेशवाहक असतील, किंवा जर रत्ने हाच संदेश असेल, तर त्या दोन प्रश्नांची उत्तरे कशी दिली जातील हे त्यावर ठरते. जर ती संदेशवाहक असतील, तर तेच दशांश आहेत जे मंदिराची रचना करतात; आणि ते मंदिर नेहमीच

दुसऱ्या टप्प्यात उभारले जाते. जर तो संदेश असेल, तर तो मध्यरात्रीच्या हाकेला संबंधित असा संदेश आहे, जो मंदिराच्या शिरोशिलेप्रमाणे परिपूर्णतेस नेला जातो, तसेच दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्रदानाविषयी आहे.

आणि म्हणाला, “या कारणास्तव मनुष्य आपल्या पित्याला व मातेला सोडून आपल्या पत्नीस जडून राहिल; आणि ते दोघे एकदेह होतील.” म्हणून ते यापुढे दोघे नसून एकदेह आहेत. म्हणून जे देवाने जोडले आहे, ते मनुष्याने वेगळे करू नये. मत्तय 19:5, 6.

पुढील लेखात आपण हा अभ्यास पुढे चालू ठेवू.

“ख्रिस्ताच्या पहिल्या आगमनाच्या घोषणेकडे माझे लक्ष पुन्हा वेधण्यात आले. येशूचा मार्ग तयार करण्यासाठी योहानाला एलियाच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने पाठविण्यात आले. ज्यांनी योहानाची साक्ष नाकारली, त्यांना येशूच्या शिकवणीचा काहीही लाभ झाला नाही. त्याच्या आगमनाची पूर्वसूचना देणाऱ्या संदेशाला त्यांनी केलेल्या विरोधामुळे, तोच मशीहा होता याचा सर्वात प्रभावी पुरावा सहजपणे स्वीकारण्यास ते असमर्थ ठरले. सैतानाने योहानाचा संदेश नाकारणाऱ्यांना आणखी पुढे नेले, म्हणजे ख्रिस्ताचा नकार करून त्याला क्रूसावर खिळण्यापर्यंत. असे करून त्यांनी स्वतःला अशा अवस्थेत आणून ठेवले की, पेन्टेकोस्टच्या दिवशी मिळणारा आशीर्वाद ते ग्रहण करू शकले नाहीत; त्या आशीर्वादाने त्यांना स्वर्गीय पवित्रस्थानात प्रवेश करण्याचा मार्ग शिकविला असता. मंदिरातील पडदा फाटणे हे दर्शवित होते की यहुदी यज्ञ व विधी यापुढे स्वीकारले जाणार नव्हते. महान यज्ञार्पण करण्यात आले होते आणि ते स्वीकारलेही गेले होते; आणि पेन्टेकोस्टच्या दिवशी अवतरलेला पवित्र आत्मा शिष्यांची मने पृथ्वीवरील पवित्रस्थानापासून स्वर्गीय पवित्रस्थानाकडे घेऊन गेला, जिथे येशू स्वतःच्या रक्ताद्वारे प्रवेशला होता, जेणेकरून आपल्या प्रायश्चित्ताचे लाभ आपल्या शिष्यांवर ओतावे. परंतु यहुदी पूर्ण अंधारात राहिले. तारणाच्या योजनेविषयी त्यांना जे काही प्रकाश मिळू शकला असता, तो सर्व त्यांनी गमाविला, आणि तरीही आपल्या निरुपयोगी यज्ञांवर व अर्पणांवर तेच विश्वास ठेवत राहिले. स्वर्गीय पवित्रस्थानाने पृथ्वीवरील पवित्रस्थानाचे स्थान घेतले होते, तरीही या बदलाची त्यांना काहीच माहिती नव्हती. म्हणून पवित्रस्थानातील ख्रिस्ताच्या मध्यस्थीचा त्यांना काहीही लाभ होऊ शकला नाही.”

“ख्रिस्ताला नाकारून व क्रूसावर खिळण्याच्या बाबतीत यहुद्यांनी घेतलेल्या मार्गाकडे अनेकजण भयाने पाहतात; आणि त्याच्यावर झालेल्या लज्जास्पद छळाचा इतिहास वाचताना, त्यांना असे वाटते की ते त्याच्यावर प्रेम करतात, आणि पेत्राप्रमाणे त्याला नाकारले नसते, किंवा यहुद्यांप्रमाणे त्याला क्रूसावर खिळले नसते. परंतु सर्वांच्या अंतःकरणांचा वेध घेणाऱ्या देवाने, त्यांनी येशूबद्दल असल्याचा दावा केलेल्या त्या प्रेमाची कसोटी केली आहे. पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे स्वागत कसे होते, हे सर्व स्वर्गाने अत्यंत गाढ रस घेऊन पाहिले. पण अनेकांनी, जे येशूवर प्रेम करीत असल्याचा दावा करीत होते, आणि क्रूसाची कथा वाचताना अश्रू ढाळीत होते, त्याच्या येण्याच्या शुभवार्तेची त्रुट केली. आनंदाने तो संदेश स्वीकारण्याऐवजी, त्यांनी तो भ्रम असल्याचे घोषित केले. ज्यांना त्याच्या प्रकट होण्यावर प्रेम होते त्यांचा त्यांनी द्वेष केला आणि त्यांना चर्चमधून बाहेर काढले. ज्यांनी पहिला संदेश नाकारला, त्यांना दुसऱ्यापासून लाभ होऊ शकला नाही; तसेच मध्यरात्रीच्या आक्रंदनापासूनही त्यांना लाभ झाला नाही, जे त्यांना विश्वासाने येशूबरोबर स्वर्गीय पवित्रस्थानातील परमपवित्र स्थानी प्रवेश करण्यास तयार करण्यासाठी होते. आणि पूर्वीचे ते दोन संदेश नाकारल्यामुळे, त्यांनी आपली समज इतकी अंधकारमय करून टाकली आहे की, परमपवित्र स्थानी जाण्याचा मार्ग दाखविणाऱ्या तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशामध्ये त्यांना काहीही प्रकाश दिसत नाही. मी पाहिले की, जसे यहुद्यांनी येशूला क्रूसावर खिळले, तसेच नामधारी चर्चानी या संदेशांना क्रूसावर खिळले आहे; आणि म्हणून त्यांना परमपवित्र स्थानी जाण्याच्या मार्गाचे काहीही ज्ञान नाही, आणि तेथे येशूच्या मध्यस्थीचा त्यांना काहीही लाभ होऊ शकत नाही. जसे यहुदी आपले निष्फळ बलिदान अर्पण करीत होते, तसेच हेही येशूने सोडून दिलेल्या त्या विभागाकडे आपल्या निष्फळ प्रार्थना अर्पण करीत आहेत; आणि या फसवणुकीने संतुष्ट झालेला सैतान धार्मिक स्वरूप धारण करतो, आणि ख्रिस्ती असल्याचा दावा करणाऱ्यांच्या मनांना स्वतःकडे वळवितो, आपल्या सामर्थ्याने, चिन्हांनी व खोट्या अद्भुतकृत्यांनी कार्य करीत, त्यांना आपल्या सापळ्यात घट्ट अडकविण्यासाठी.” Early Writings, 259–261.